(iv) கோவையில் நடந்த சம்பவங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இம்மாதம் 12-ந் தேதியே அறிவிப்புக் கொடுத்திருந்த கீழ்க்கண்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைத் தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய தீர்மானமாவது—

'The occurrence in Coimbatore on 8th February 1968, at the Congress Meeting held in the V.O.C. Park when indiscriminate throwing of stones and brickbats happened and Hon'ble Sri K. S. Ramaswamy, Union Deputy Home Minister received sevre injuries and the people were lathi-charged on the dais where Sri C. Subramaniam, President, Tamilnad Congress Committee, myself and other Congress leaders were standing.'

நடந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றாக இருந்தாலுங்கூட, அதற்கு முன்னாலேயும், அதற்குப் பின்னாலேயும், 7-ந் தேதியிலிருந்து 14-ந் தேதி வரைக்கும், தொடர்ந்து இத்தகைய நிகழ்ச்சி நடந்து கொண்டு வருகிறது. எங்கெங்கெல்லாம் காங்கிரஸ் கூட்டங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தனவோ, எங்கெங்கெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசினார்களோ, அங்கெல்லாம் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதும், கல் எறிவதும், மக்கள் அடிபட்டு ஓடிபட்டு இருப்பதையும் கண்ணால் பார்த்து வருகிறோம். அங்கு இருக்கும்படியான போலீஸ் இதைத் தடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யாமல், கறுப்புக் கொடி காட்டுபவர்களுக்குத் துணை செய்பவர்களாக இருந்தார்களோ, ஆதரவு கொடுத்தார்களோ என்னும்படியான நிலை இருந்தது. நேரிலே பார்க்கும்படியான நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. பொள்ளாச்சிக் கூட்டத்தில் கல்லை விசிக் கொண்டிருக்கும்போது போலீஸ்காரர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கறுப்புக் கொடி காட்டும்படியான சமயத்தில், "முன்னாலே போய்க் கறுப்புக் கொடி காட்டுங்கள்" என்று சொன்னதை நானே நேரில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை பார்க்கில் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் மாணவர்கள் வந்தார்கள். மாணவர்கள் செய்யும்படியான செயலைக் குழந்தைகள் செயல் என்று கூட நாம் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், தீய சக்திகள், சமூக விரோதிகள், அதைச் சாக்காக வைத்துக் கொண்டு, குழந்தைகளை முன்னாலே தள்ளிப் பின்னாலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் போலீஸ் சரியானபடி பாதுகாப்புக் கொடுக்காத, அல்லது தடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்தார்கள் என்பதைத்தான் நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கோவையில் நடந்த கூட்டத்தில் பெருவாரியாகக் கற்கள் வீசப்பட்டன. அப்பொழுது கற்கள் வீசியவர்களை அந்த இடத்தில் தடுக்கவில்லை. வேறு இடங்களில் மக்கள் ஆத்திரப்பட்டு, வீசும்படியான கற்களைத் தடுக்கும்படியான சமயத்தில், தடுக்கும்படியான மக்களுக்குத்தான் அடிதடி எல்லாம் விழுந்தது. மேடைமீது ஒரு பகுதி மக்கள் பாய்ந்து வந்தார்கள். பாய்ந்து வந்தபோது,

சார்ஜ் உத்தரவு செய்து, அடிக்கப்பட்டது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் நானும் அங்கிருந்த சமயத்தில் கூட்டத்திலே சிக்கிக் கொண்டோம். அப்பொழுது அவர்கள், "தடுப்பவர்களை அடிக்காதீர்கள், எங்களை அடியுங்கள்" என்று சொல்லி முன்னால் வந்த பிறகுதான் அடி நின்றது.

திண்டுக்கல்லில் மாநாடு ஒரு பந்தலில் நடந்தது. ஆனால், வெளியிலே இருந்தவர்களுக்கும் பந்தலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஆயிரக்கணக்கான சமூக விரோத சக்திகளும் சில மாணவர்களும் கூடியிருந்தார்கள். தீப் பந்தம் எறியப்பட்டது. போலீஸ் தடுக்கவில்லை.

அதே மாதிரி, தூத்துக்குடியில் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் போயிருந்த சமயத்தில், மாணவர்கள் என்ற சாக்கில் சமூக விரோத சக்திகள் கல் எடுத்துப் போட்டு, கார்களை நொறுக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்படவில்லை, தகுந்த நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. சில சமயங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியைச் சார்ந்த அன்பர்கள் கூட தூண்டி விட்டதாகவும், பல இடங்களில் லாரிகளில் கொண்டுவந்து மக்களை இறக்கிவிட்டதாகவும், வதந்திகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இவர்களுக்குத் தகுந்த கட்டுப்பாடு சொல்லி, ஆளும் கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்கள், அவர்களுடைய நண்பர்களுக்குத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருப்பார்களானால், ஒரு தரம் நடந்தது மீண்டும், நடந்திருக்காது. ஒரு தரம் செய்வதை மறுமுறையும் செய்வதற்குத்தான் போலீஸ் பாதுகாப்பாக இருந்ததே தவிர, அதைத் தடுப்பதற்காக இல்லை. சட்டம் காக்கப்படவில்லை. அமைதி நிலைநாட்டப்படவில்லை. எந்தப் பகுதியில் யார் வேண்டுமானாலும் பொதுக் கூட்டத்தைப் போட்டு, கருத்துக்களைச் சொல்ல உரிமை இருக்க வேண்டும். இதே சட்ட மன்றத்தில், திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் பேசும் போது, "திரு. கே. எஸ். ராமசாமி அவர்கள் அங்கே எதற்காகச் சென்றார்?" என்று கேட்டார்கள். நான் கேட்கிறேன்—"திரு. ராமசாமி அவர்கள் எதற்காக அங்கே சென்றார் என்று கேட்பதற்கு இவர் யார்?" என்னும்படியான கேள்வியை நான் கேட்கிறேன். இந்த நாட்டிலேயிருக்கும் ஒவ்வொரு குடிமகனும் எல்லா இடங்களுக்கும் போக உரிமை உண்டு; பேச உரிமை உண்டு; கருத்துக்களைச் சொல்ல உரிமை உண்டு. ஒருவருடைய கருத்துக்கள் மற்றவர்களுக்குப் பிடிக்காமலிருக்குமானால், அதை எதிர்த்துக் கறுப்புக் கொடி காட்டுவதிலும் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது; அதற்கு உரிமை உண்டு. எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால், வன்முறைகளில் ஈடுபட வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். ஜனநாயக நாட்டிலே ஒவ்வொருவருக்கும் பேசுவதற்கோ, மறுப்புத் தெரிவிப்பதற்கோ, கறுப்புக் கொடி காட்டுவதற்கோ உரிமை உண்டு. ஆனால், ஒரு வாரமாக நடந்த சம்பவங்களைப் பார்க்கும்போது, இப்பொழுது இருக்கும்படியான ஒரு நிலையில், சர்க்கார் தீவிரமான

நடவடிக்கை எடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள இதைக் குறித்து விவாதிக்கவேண்டும், விவாதித்துத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மத்திய உதவி அமைச்சர், அதுவும் போலீஸ் உதவி அமைச்சர் அவர்களுக்கே இந்தக் கதி என்றால், சாதாரணக் குடிமகனுக்கு எப்பேர்பட்ட நிலை இருக்கும், அவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கும் என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்பொழுது சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைக் குறித்து விவாதிப்பதற்காக அவை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்தத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் ஒன்று கொண்டு வந்து இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் ஒத்திவைக்கப்பட்டு, அந்தத் தீர்மானத்தை விவாதிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைத்து, விவாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அவசியமான காரண காரிய விளக்கங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தில் இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாட்டிலே ஒழுங்கு, சட்டம், அமைதி இவை எல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், நிலைநாட்டப்பட வேண்டுமென்றுதான் இந்த அரசு மிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு வருகின்றது. இவற்றை நிலைநாட்ட எல்லாவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கின்றது, இனியும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அண்மையில் சிலபல நிகழ்ச்சிகளின் காரணமாக மத்திய அரசின் துணை அமைச்சர் தாக்கப்பட்டதன் விளைவுகளைக் குறித்து அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மிகுந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் யாராலும் விரும்பத்தக்கதல்ல. ஜனநாயக நாட்டிலே கருத்துவேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அந்தக் கருத்துவேறுபாடுகளை, ஒருவருடன் ஒருவர் கலந்துபேசி விவாதிப்பதன் மூலமாகத்தான் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை எல்லாக்கட்சி சார்பினரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்பதை நமது பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை எல்லா ஜனநாயகவாதிகளும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

காவல் துறையினர் நாட்டில் அமைதியையும் ஒழுங்கையும் நிலைநாட்ட சிலபல முறைகளை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல் துறை, ஆட்சித் துறை, நிர்வாகத் துறை இவையெல்லாம் தொடர்ந்து இருக்கக்கூடியவை. ஆட்சி வரும்--ஆட்சி போகும். இந்தத் துறைகள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெற, முறை வகுக்கப்பட்டு செயல்புரிகின்றன. சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி காக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவரைப் பணிபுரிந்த

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நேரத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். அண்மையில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் விளைவுகளுக்காக நாம் மிகுந்த வருந்தமும் தெரிவித்திருக்கிறோம். சிலபல நேரங்களில் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் கட்டுக்கடங்காமல், கட்டுமீறிப் போவதை நாம் பன்னெடுங்காலமாகவே பார்த்து வந்திருக்கிறோம். இந்தியாவை வெள்ளைக்காரர்கள் ஆண்ட 1920-21-ம் ஆண்டுக் காலத்திலிருந்து அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் எல்லாம் தொடர்ந்து வருகின்றன.

கோயம்புத்தூரிலும், திண்டுக்கல்லிலும் காவல் துறையினர் தங்களுடைய முறைப்படி என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமோ, அவற்றை யெல்லாம் ஒழுங்காக எடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், உயர்திரு. சி. சுப்பிரமணியம் சொற்பொழிவாற்றிய கூட்டங்கள் கலைக்கப்பட வேண்டும். அவை நடக்கவிடக் கூடாது என்ற மனப்பான்மையில் காவல் துறையினர் நடந்துகொள்ளவில்லை. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடத்தில் நமக்கு மிக்க மதிப்பு உண்டு. இதை அண்ணா அவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் தமிழகத்திலுள்ள எல்லா ஊர்களுக்கும் சென்றிருக்கிறார். எல்லா மாவட்டங்களிலும் சுற்றுப்பயணம் செய்திருக்கிறார். அவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னாலும், பின்னாலும் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார். அப்போதெல்லாம் இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்படவில்லை. சிலபல நேரங்களில் நிலைமை கட்டுக்கு மீறிவிடுகின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம்.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறிய 'கூற்றை' அடிப்படையாக வைத்து மாணவர்கள் கொதித்து எழும் நிலையையும், அதன் காரணமாக நிலைமை கட்டுக்கடங்காத முறையில் போய்விட்டது என்பதையும் நாம் காணலாம். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் கூற்று மாணவர்களின் மனம் புண்படுவதாக இருக்கிறது என்று மாணவர்களின் சார்பில் கூறப்படுகிறது. 'ஆட்சியாளர்கள் எடுத்துக் கூறிய பிறகும் மாணவர்கள் போராட்டம் அடங்கவில்லையே' என்று கூறுகிறார்கள். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை வந்த பிறகு அதைக் கட்டுப்படுத்தி, அதைச் சரிப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் கூற்றும் அதைத் தொடர்ந்து நடந்து வரும் நிகழ்ச்சிகளையும் நாம் பார்க்கிறோம். இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் மட்டுப்படுத்துவதற்கும் காவல் துறையினர் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள்.

அண்மையில் பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் ஒரு தகாறு ஏற்பட்டு, அதில் விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர் ஒருவரை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் அடித்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. உடனே விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவர்கள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1968 பிப்ரவரி 16

கல்லூரிக்குப் போகாமல், அப்போது இருந்த பேராசிரியரும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதாகக் கண்டனம் தெரிவித்துக் கொண்டு கூட்டமாக வந்தார்கள். இதைப்பற்றிய செய்தி 'இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ்' என்ற பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. தங்கள் கல்லூரியைக் குற்றஞ்சாட்டி அந்தப் பத்திரிகை எழுதிற்று என்பதாக அந்தப் பத்திரிகாலயத்தை கல்லூரி மாணவர்கள் முற்றுகையிட்டு, 'செய்தியை வாபஸ் பெற வேண்டும், பத்திரிகை ஆசிரியர் மன்னிப்பு கோர வேண்டும்' என்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். இந்த நிலைமையைக் கண்ட பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் மாணவர்களையும், பத்திரிகை ஆசிரியரையும் கலந்துபேசி மாணவர்களின் கொதிப்பு நிலையைத் தீர்த்து வைத்தார்கள். இவ்வாறு பல சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்கள் கொதித்து எழுகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம்.

திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே உணர்ந்து, "தான் கூறிய கூற்று மாணவர்களின் மனம் புண்படுவதாக இருந்தால் அதைத் திரும்பப் பெறுகிறேன்" என்று கூறினர். அதன் பின்னர்தான் இப்போது அமைதி ஏற்படும் சூழ்நிலை இரண்டொரு நாட்களாக உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. கோவையில் காவல் துறையினர் தங்களுடைய முயற்சிகள் அத்தனையையும் செய்து நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். திரு. சி. சுப்பிரமணியத்துடன் கலந்து பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு அமைச்சர் திரு. ராமசாமி அவர்கள் வந்திருந்தபோது மாணவர்கள் கறுப்புக் கொடி காட்ட வந்தார்கள் என்றும், முதலில் அமைச்சருடைய கார் போய் விட்டதென்றும், அதை மாணவர்கள் பார்க்காததால் காரை நோக்கி மாணவர்கள் ஓடி வந்தார்கள் என்றும் சொல்லப் படுகிறது. ஆனல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாணவர்களை அங்கேயே இருக்கச் சொல்லிவிட்டு, திரும்பவும் மத்திய மந்திரியுடன், டி.ஐ.ஜி. அவர்களின் துணையுடன் வந்தார். மாணவர்கள் கறுப்புக்கொடி காட்டினார்கள். யாரும் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் கல்லெறியப்பட்டது என்று கூறப்படுகிறது.

நான் அண்மையில் வேலூருக்குச் சென்றபோது எனக்குக்கூட கறுப்புக்கொடி காட்டினர்கள். கறுப்புக்கொடி காட்ட வந்திருப்பவர்களுக்கு ஒரு தனி இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நான் வந்தவுடனே கறுப்புக்கொடி காட்டினர்கள். நானும், 'ஏதோ நமக்கு மரியாதை காட்டுகிறார்களே, நாமும் மரியாதை செய்ய வேண்டும்,' என்ற எண்ணத்தில் ஒரு கும்பிடு போட்டு விட்டுச் சென்றேன். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் குடியாத்தத்திற்குப் போனபோதுகூட கறுப்புக்கொடி காட்டினர்கள்.

திண்டுக்கல்லில் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த போலீஸார் பல முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டனர். காங்கிரஸ் பந்தலில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தின் காரணமாக தடியடி நடத்தப்பட்டு, அதில் 11, 12, மாணவர்கள் காயமடைந்து ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்

1968 பிப்ரவரி 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கிறார்கள். முதலில் ஒரு குழுவாக இருந்தது, 'மாபாக' மாறி, பின்னர் 'ரையட்டாக' மாறாமல் இருக்கத்தான் போலீஸார் பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டனர்.

கடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது பலத்த கட்டுக்காவல் இருந்த நேரத்திலும், அப்பொழுது ஏற்பட்ட நிலைமை காரணமாக கல்லெறியப்பட்டு, திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் மூக்கில் காயம் ஏற்பட்டது. இது திட்டமிட்டுச் செய்கிற காரியம் அல்ல. அண்ணல் காந்தியார் அவர்களும் தகுந்த பாதுகாப்புடன் இருந்த போது பெருங்கூட்டத்தில் ஒருவனால் சுடப்பட்டு மாண்ட நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

கோவையில் நடந்த நிகழ்ச்சிபற்றி உள்ளபடியே இந்த அரசு வருந்துகிறது. போலீஸாரும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அவரவர்களுடைய முறைப்படியான நடவடிக்கைகளை எங்கெங்கு எடுக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டத்திற்கு எந்தவிதத் தடங்கலும் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதே என்பதற்காக எவ்வளவு பாதுகாப்புத்தர வேண்டுமோ அவ்வளவையும் தந்திருக்கிறோம். எந்த அரசியல் தலைவராக இருந்தாலும் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்ற முறையில்தான் இந்த அரசு சொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டு வருகிறது. எந்த ஆட்சியிலும் அமைதி நிலவ வேண்டும்.

மதுரையில் நடந்த ஒரு மாநாட்டில் பெரியார் ராமசாமி அவர்களும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் கலந்து கொண்ட நேரத்தில் அப்போதிருந்த நிலைமையைக் கண்டு 12 மணியோடு கூட்டத்தை முடித்துவிடுங்கள் என்று காவல் துறையினர் கூறினர். நாங்களும் கூட்டத்தை முடித்துவிட்டோம். வைகை ஆற்றில் போடப்பட்டிருந்த பந்தல் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டது. இம்மாதிரிப் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. நானும் இருபத்தைந்து ஆண்டு மு. ப. 11-30
களாகப் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறேன். கல்லெறிதலையும், குழப்பம் விளைவிப்பதையும் நான் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். ஆகவே, காவல்துறையினர் தங்கள் கடமைகளை ஆற்றவில்லை என்று சொல்வதிற்கில்லை. அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை உணர்ந்து தக்க பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். கட்டுப்பாட்டையும் மீறிய நிலையில் இந்தச் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதன் காரணமாகச் சட்டம், அமைதி குலைந்து விட்டது என்கிற நிலைமை இல்லை. சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவற்றை நிலைநாட்ட எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுதான் இருக்கின்றன. இனியும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுதான் வரும். இது இந்த அரசாங்கத்தின் அன்றாட நிர்வாகப் பொறுப்பாகவும் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சபையை ஒத்தி வைத்து இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவசியம் இல்லை. இது பற்றி நிறையப் பேசுவதற்கு ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம் நடந்து

கொண்டிருக்கிறபோதே வாய்ப்பு இருக்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தம் உரையில் எடுத்துச் சொல்லலாம். இன்னும் பட்ஜெட் கூட்டம் வருகிறபோதும் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக, போலீஸ் மானியத்தின் மீது இதுபற்றி மாண்புறு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மத்திய அரசின் துணை அமைச்சர் காயம்பட்ட நிகழ்ச்சி குறித்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வருத்தம் தெரிவித்துள்ளார்கள் என்பதாக நமது அவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். கல் எறி அல்லது கட்டி போன்றவைகளை எடுத்து எறிதல் காரணமாகவும், போலிசார் தடியடி பற்றியும் இந்தப் பேரவையில் ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் எதுவும் அனுமதிப்பதில்லை என்பதாக முந்திய இந்தப் பேரவைத் தலைவர்கள் பல முறை தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 7-5-1952-ல், 15-7-1953-ல், 18-8-1956-ல், 20-9-1956-ல் தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1963 ஆம் வருடம் எழாவது பிரிவில் 123 ஆம் பக்கத்தில் கூட இதே தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பார்க்கலாம். அவர்களுடைய தீர்ப்பைப் பின்பற்றியே நானும் இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

அடுத்து இந்தப் பேரவை முன்னவர் 1967-68-ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை மதிப்பீட்டை அளிப்பார்கள்.

4. 1967-68-ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை அளித்தல்

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

1967-68-ம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை இப்பேரவையின் முன்வைப்பதற்காக முன்வந்துள்ளேன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கையொன்று மன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துணை மானியக் கோரிக்கையின் மொத்தத் தொகை ஏறக் குறைய 41 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாயாகும். இதில் 11 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாய். நடைமுறைக் (Revenue) கணக்கின்கீழ் வருகிறது. கடந்த ஜூன் திங்களில் நடப்பு ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டம் சட்டமன்றத்தின்முன் வைக்கப்பட்ட பின்னர் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ள "புதுப் பணித்" திட்டங்களும் இந்தத் துணை மதிப் பீடுகளில் அடங்குகின்றன. இத் தறுவாயைப் பயன் படுத்தி பல்வேறு துறைகளில் நாளது தேதி வரையில் செய்துள்ள செலவினங்களைக் குறித்து ஆய்வு செய்து, நடப்பு ஆண்டிற்குரிய திருத்த மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கக் கூடிய செலவின உயர்வுகளுக்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.